

References:

1. Fedorenko, S. V. (2017) *Teoriya i metodyka formuvannya humanitarnoyi kul'tury studentiv vyshchyykh navchal'nykh zakladiv SSHA : dys. ... d-ra ped. nauk* [Theory and methods of formation of liberal humanistic culture of students of higher educational institutions of the USA: dissertation on gaining the scientific degree of Doctor of Sciences in Education]. Kyiv. [in Ukrainian]
2. Boix-Mansilla, V., Jackson, A. (2011) *Educating for global competence: Preparing our youth to engage the world*. New York : Asia Society and Washington ; DC : Council of Chief State School Officers.
3. Botkin, J. W., Elmandjra, M., Malitza, M. (1979) *No Limits to Learning: Bridging the Human Gap. A Report to the Club of Rome*. Oxford ; New York : Pergamon Press.
4. Hanvey, R. (1976) *An unattainable global perspective*. New York : Center for Global Perspective.
5. Hunter, W. B. (2006) *What Does It Mean to Be Globally Competent?* *Journal of Studies in International Education*. No. 10, pp. 267–285.
6. Ursul, A. D., Ursul, T. A. (2015) *Towards a Global Sustainable Future Philosophy and Cosmology*. No. 15, pp. 110–160.

Anoshkova T. A. Global education in US higher education: theoretical basis

The article highlights the theoretical basis of global education in American higher education. It is emphasized that global education in US universities and colleges, being focused on universalization, integration, sustainable development and the achievement of human integrity, ensures the successful formation of civic competence of students. Global education allows seeing the world as a holistic system in all its multilevel relationships, which expands and deepens the vision of the set of issues of each global problem, the range of possible solutions, as well as considers more short-term and long-term consequences of these decisions. Finally, life on the planet outlines the key theoretical foundations of two key concepts of global education (the concept by R. Henvey and the concept by a team of scholars led by American education expert J. Botkin), which formed the basis of the content of the globally oriented component of undergraduate general education. It is noted that both concepts of global education, taking into account holistic, integrative, humanistic and interdisciplinary approaches, are based on the idea of the world as a global indivisible whole, and humanity as an interconnected global community where the fate and well-being of each person depends on others. and, consequently, related to the understanding of threats and challenges inherent in global problems. It was found that in American higher education institutions, the basis of global education is the idea of educating the individual as an active global citizen, which is manifested in the formation of personal global awareness (knowledge of the relationship of local, global, international and intercultural issues, trends and systems). global thinking (ability to conduct multifaceted critical analysis of local, global, international and intercultural issues), global engagement (willingness to participate in solving global, international and intercultural issues).

Key words: global education, global competence, concepts of global education, global thinking, global awareness, learning outcomes, US higher education institutions.

УДК 613:37.011.33]:[378:61

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2021.84.1.04>

Белкова Т. О., Малахова Ж. В., Якушевський В. О.

**ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ
У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ**

У статті розглядається питання збереження та зміцнення здоров'я студентської молоді в умовах впровадження карантинних заходів. Зазначимо, що, зважаючи на реалії сьогодення, поняття “здоров'язберігаючі технології”, яке об'єднує в собі всі напрями діяльності вищого медичного закладу освіти щодо формування, збереження і зміцнення здоров'я студентів, набуває надзвичайної актуальності.

Метою статті є належна організація фізкультурно-оздоровчої діяльності студентів задля їхнього здоров'язбереження в умовах вкрай обмеженої рухової активності з використанням технологій дистанційного навчання.

Важливу роль у покращенні показників здоров'я серед підростаючого покоління відіграє дисципліна “Фізичне виховання”, а саме самостійні заняття з використанням усіх можливих видів фізичної активності. Оптимізація рухової активності завдяки виконанню фізичних вправ під час занять фізичною культурою і спортом підвищує розумову діяльність і сприяє охороні здоров'я молоді. Доведено, що природна потреба в систематичних заняттях фізичними вправами, організація здорового способу життя студентів тісно пов'язані з вирішенням освітніх завдань. Здоров'язберігаючі технології навчання і виховання передбачають послідовну систему активних дій усіх учасників освітнього процесу, спрямовану на створення здорового середовища для формування життєво важливих навичок, які зумовлюють збереження і зміцнення здоров'я та орієнтують на здоровий спосіб життя, гармонійний розвиток фізично й психічно здорової особистості.

Автори статті доходять висновку, що вирішення проблеми здоров'язбереження студентів вищих медичних закладів освіти засобами фізичної культури можливе завдяки пошуку новітніх й ефективних методів, які могли б урізноманітнити зміст програм фізичного виховання, задовольнити інтереси студентів та якісніше впливати на їхню фізичну підготовку.

Ключові слова: здоров'я, дистанційне навчання, студент, освітній процес, здоров'язберігаючі технології, фізичне виховання.

Останнім часом в Україні спостерігається тенденція до погіршення стану здоров'я населення, насамперед це стосується студентської молоді. Основним завданням сучасного суспільства у масштабах держави є формування здорового способу життя як умови збереження української нації, перспективи справжнього духовного оновлення майбутніх поколінь [9].

Здоров'язбереження генофонду народу України – одне з найголовніших завдань суспільства і держави. Пріоритетність охорони здоров'я в діяльності держави визначають умови праці, навчання, побуту і відпочинку населення, умови навколишнього середовища, вдосконалення медичної допомоги і запровадження здорового способу життя. Цінність здорового способу життя відображена в головних законах, постановах, у державних актах щодо забезпечення фізичного, психічного, соціального, духовного добробуту і гармонійного розвитку особистості. Здоровий спосіб життя зберігає та покращує здоров'я населення. Спосіб життя майже цілком залежить від поведінки людини і визначає її здоров'я у майбутньому [4].

У сучасних умовах постійного прогресу техніки, розвитку транспортної мережі неухильно зменшується рухова активність людини. Але, незважаючи на поглиблене вивчення широкого кола питань, пов'язаних із зазначеною проблемою, наразі вона продовжує залишатися актуальною і спонукає до подальших досліджень. Подолати небажані наслідки гіпокінезії можна тільки завдяки збільшенню рухової активності молоді. На думку О. Дубогай, розумове навантаження можна врівноважити лише фізичним [6, с. 36].

Пріоритет фізкультурно-оздоровчої діяльності пояснюється особливістю ефективності та можливістю значного підвищення загального рівня фізичного та психічного здоров'я, що сприяє розвитку розумової працездатності й творчої активності студентів. Різноманітні форми проведення занять змінюють характер і зміст фізичних вправ залежно від інтересів та потреб студентів у фізкультурній активності.

Якісна підготовка майбутніх лікарів до застосування здоров'язберігаючих технологій в умовах карантинних заходів під час дистанційного навчання – процес дуже складний, багатоаспектний і має вирішуватися комплексно. Змінити ставлення студента до власного здоров'я можна за умови розуміння ним цієї цінності, надання пріоритетності збереженню фізичного та психічного здоров'я через освіту.

Проблема навчання і виховання здорової молоді вивчалася багатьма науковцями педагогічної галузі. Відповідні аспекти можна знайти в працях К. Гельвеція, А. Дістервега, Я. Коменського, Й. Песталоцці, Ж.-Ж. Руссо, Л. Толстого та інших. Серед класиків педагогіки, які приділяли увагу проблемі здоров'язбереження особистості, можна виокремити П. Блонського, Л. Віготського, М. Пирогова, В. Сухомлинського, К. Ушинського та інших.

Не можна залишити поза увагою наукові праці М. Амосова, І. Аршавського, В. Волкова, Т. Данилюк, Л. Звиняковського, М. Саричева, що присвячені медико-біологічним аспектам зміцнення здоров'я підростаючого покоління.

Концептуальні основи здоров'язбережувального виховання закладені у працях І. Брехмана, Т. Бойченко, Т. Круцевич, Н. Полетаєвої, М. Таланчука тощо. Технологічний підхід до збереження та зміцнення здоров'я студентської молоді у процесі навчання розглянуто в дослідженнях О. Ващенко, О. Дубогай, С. Іванова, С. Свириденко тощо.

Вчені констатують, що юнацькі роки є головними і значущими в житті молоді, створюючи передумови для розвитку організму й особистості студента [10, с. 201].

Значущості набуває готовність до формування особистого здоров'я студентів саме вищих медичних закладів, оскільки майбутні медичні працівники у закладах вищої освіти здобувають одну з найскладніших і найбільш ринкових професій. У перспективі вони повинні мати достатній рівень фізичної підготовленості, адже майбутня професія пов'язана з нічними викликами, роботою у вихідні або взагалі без них, із постійним пересуванням на доволі великі відстані за несприятливих умов, участю в ліквідації надзвичайних ситуацій тощо [11, с. 3].

Збереження і зміцнення здоров'я залежить від конкретної особистості та від того способу життя, який вона собі обрала. Особлива роль відводиться фізичному вихованню, яке забезпечує високу працездатність і творче довголіття майбутніх медичних працівників, можливість кваліфіковано працювати за фахом без психологічних втрат, розширює діапазон соціальної активності медика.

На думку вчених М. Амосова, Я. Бендет, Г. Апанасенка, В. Войтенка, фізична культура є важливим елементом системи освіти й виховання, специфічним змістом рухової діяльності. Цінність її для кожного студента слід розглядати в оздоровчому, освітньому, виховному та загальнокультурному значеннях. Розвиток стає ключовим словом педагогічного процесу, суттєвим, глибинним поняттям навчання [2, с. 46].

В особистісному аспекті для студентів вищих медичних закладів освіти фізична культура є тією частиною загальної культури людини, яка визначається ступенем розвитку фізичних сил і рухових навичок та здоров'я. Вона дозволяє за допомогою своїх специфічних засобів і методів розкривати потенційні фізичні можливості людини [5, с. 10].

Проте за останні десятиліття й особливо у зв'язку з погіршенням ситуації з захворюваністю на COVID-19 склалися негативні тенденції у фізичному вихованні, які знайшли своє відображення у життєдіяльності студентів. Вимога щодо провідної ролі духовно-морального початку у вихованні молоді засобами фізичної культури і спорту стала виконуватися формально. Тому дуже важливо виховувати у студентів природну потребу в систематичних заняттях фізичними вправами, в організації здорового способу життя, що тісно

пов'язано з вирішенням освітніх завдань. В основі здорового способу життя лежить постійна внутрішня готовність особистості до фізичного самовдосконалення. Інтерес і задоволення, отримувані в процесі виконання фізичних вправ, поступово переходять у звичку систематично займатися ними, яка потім перетворюється на стійку потребу, зберігається на довгі роки.

Метою статті є належна організація фізкультурно-оздоровчої діяльності студентів для їхнього здоров'язбереження в умовах вкрай обмеженої рухової активності з використанням технологій дистанційного навчання.

Радикальні зміни, які відбуваються в нашій державі, зумовлюють необхідність підвищення якості підготовки майбутніх медичних працівників, спроможних до виконання своїх професійних обов'язків у складних умовах реформування сучасної медицини.

Здоров'я студентської молоді – це основа сучасного та майбутнього добробуту, необхідна умова активної життєдіяльності і високого трудового потенціалу, індикатор рівня культури та переконливий показник ефективності державної політики у сфері охорони здоров'я молоді [3, с. 44].

Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) зазначає, що здоров'я – це “складний феномен глобального значення, який включає комплекс соціальних, економічних, біологічних, медичних аспектів і виступає як об'єкт споживання, вкладання капіталу, індивідуальна та суспільна цінність, явище системного характеру, динамічне, що постійно взаємодіє з навколишнім фізичним і соціальним середовищем”. Відповідно, вважається, що стан системи охорони здоров'я визначає лише 10 % усього комплексу впливів на здоров'я людини, а решта 90 % зумовлюється такими чинниками: станом екології (20 %), спадковістю (20 %) і найбільше – способом життя (50 %). Тобто здоров'я людини вже не може розглядатись як суто медична проблема. Пріоритетом має стати здоровий спосіб життя, але наразі він ще не є загальноприйнятим в українському суспільстві. Тому існує нагальна потреба у зміцненні здоров'я населення країни, особливо у молодіжному середовищі [7, с. 77].

Об'єктивна закономірність підвищення ролі фізичної культури в житті особистості та суспільства, у збереженні здоров'я студентської молоді ще не знайшла адекватного відображення у свідомості громади. Більшість людей, зокрема і студенти, не опікуються своїм здоров'ям доти, доки не захворіють, тому кваліфіковані спеціалісти і громадські активісти повинні вести цілеспрямовану діяльність з підвищення фізкультурної грамотності студентів.

Фізичне виховання є складником усебічного розвитку особистості. Воно спрямоване на забезпечення фізичного розвитку індивіда, зміцнення здоров'я, морфологічне і функціональне вдосконалення організму загалом. Адекватною та єдиною можливою відповіддю на виклики сучасності є використання технологій дистанційного навчання студентів для ефективної реалізації їхнього фізичного виховання в умовах карантину, спричиненого COVID-19.

Для досягнення цього студентам необхідні знання в галузі медицини і біології, педагогіки та психології, теорії й методики фізичного виховання, організації та проведення масових оздоровчих, фізкультурних і спортивних заходів. Важливо також, щоб студенти володіли практичними вміннями та навичками, методикою навчання техніки різних фізичних вправ, методикою виховання й удосконалення фізичних даних із метою підвищення рівня своєї фізичної підготовки та формування особистого здоров'я.

Знання студенти здобувають на лекціях, семінарах, практичних заняттях із фізичної підготовки. Практичні вміння і навички формуються та закріплюються на практичних навчальних заняттях, на заняттях спортивних секцій і різних оздоровчих груп, під час участі в масових оздоровчих, фізкультурних і спортивних заходах та змаганнях.

Масова фізична культура буде ефективно позначатися на розвитку особистості студентів тільки в тому випадку, якщо вона буде частиною цілісної системи виховання студентської молоді.

Фізичне виховання займає важливе місце у сучасному суспільстві та є складним інтерактивним процесом. Взагалі фізичне виховання ХХІ ст. виступає найбільш ефективним засобом здоров'язбереження в боротьбі з небезпечним поширенням шкідливих звичок серед молодого покоління. У наш час відбувається зміщення акцентів діяльності вищої школи згідно з новою освітньою парадигмою, пріоритетами якої є інтереси людини, а звідси – нові вимоги суспільства до освітнього рівня та професійної спрямованості фахівця. Було розроблено нову концепцію державної політики у сфері фізичної культури і спорту, зміст якої полягає у переході від формальної гонитви за масовістю фізкультурно-спортивного руху до рекреаційно-оздоровчого та профілактичного ефекту, до утвердження здорового способу життя [8].

Фізичне виховання – це складник освіти і виховання, педагогічний, освітній процес. У медичному закладі вищої освіти фізичне виховання – одна з особистісно орієнтованих дисциплін, особливість якої полягає в об'єднанні психічного та фізичного, хоча об'єктивно вона спрямована на біологічну сферу особистості. Специфіка завдань цієї дисципліни – збереження й зміцнення здоров'я студентів та розвиток функціональних можливостей організму [1, с. 10].

Здоров'язберігаючі технології – це система виховно-оздоровчих, корекційних і профілактичних заходів, спрямованих на збереження здоров'я особистості на всіх етапах її навчання та розвитку. До системи здоров'язберігаючих технологій навчання входять такі компоненти, як:

- оптимальний рівень складності, варіативності методів і форм навчання;

- оптимальне поєднання рухових і статичних навантажень;
- процес здобуття знань малими групами студентів;
- використання наочності на практичних заняттях;
- поєднання різних форм надання інформації;
- створення емоційно-сприятливої атмосфери;
- формування мотивації до занять;
- сприяння розвитку знань з питань здоров'я та профілактики захворювань.

Під час впровадження в освітній процес здоров'язберігаючих технологій застосовують такі методи, як: фронтальний, груповий, практичний, ситуаційний, ігровий, змагальний, метод пізнавальної гри. А також використовують такі прийоми: захисно-профілактичні, компенсаторно-нейтралізуючі, стимулювальні, інформаційно-навчальні.

Ефективність аналізу здоров'язберігаючої діяльності у вищому медичному закладі освіти залежить від методологічних та методичних підходів і будується на принципах комплексності, системності, цілісності, динамічності (повторюваності), репрезентативності, методичної єдності.

Комплексність має на увазі одноразове охоплення низки показників, що відображають як стан освітнього середовища, так і персональні дані, які характеризують рівень та характер навантаження, а також індивідуальні адаптивні можливості студента. Системність означає аналіз не тільки якісних і кількісних показників діяльності освітнього закладу, але й (насамперед) взаємозв'язки серед них, що відображають структуру та ефективність здоров'язберігаючої діяльності закладу вищої освіти.

Цілісність – необхідна умова для повноцінного аналізу даних, що передбачає всебічне подання результатів щодо кожного закладу освіти.

Динамічність (повторюваність) має на увазі багаторазове (двічі на рік: восени і навесні; впродовж низки років) обстеження одних і тих закладів освіти, контингенту, конкретних студентів.

Репрезентативність (представленість) зумовлена вимогами статистики, згідно з якими надійність підсумків і висновків залежить від обсягу дослідженої вибірки. Репрезентативність досягається за допомогою обстеження досить великих груп студентів.

Методична єдність – неодмінна умова сумісності даних, отриманих на різних етапах дослідження, у різних регіонах, у різних закладах освіти.

Таким чином, вирішення проблеми здоров'язберігаючих технологій у вищому медичному закладі освіти засобами фізичної культури можливе завдяки пошуку новітніх та ефективних методів, які б могли урізноманітнити зміст програм фізичного виховання, задовольнити інтереси студентів й якісніше впливати на їхню фізичну підготовку. А звідси виникає необхідність формування фізичної культури у закладах вищої освіти, особливо у медичних, що має на меті забезпечення розвитку фізичного здоров'я студентів. Комплексний підхід до формування розумових і фізичних здібностей особистості, вдосконалення фізичної та психологічної підготовки до активного життя сприятиме професійній діяльності на принципах індивідуального підходу.

Висновки. Сьогодні, незважаючи на всі програми з охорони здоров'я, які діють в Україні, це лише мала одиниця того всього, що необхідно, аби зберегти здоров'я української нації. Важливу роль у зміцненні та покращенні показників здоров'я серед студентської молоді відіграє дисципліна "Фізичне виховання", яка повинна стати основним засобом зміцнення засад цінності здоров'я у студентів закладів вищої освіти медичного профілю.

Отже, здоров'я майбутнього покоління має велике значення. Від ступеня володіння ним залежить рівень задоволення практично всіх потреб і соціальних функцій молоді у студентські роки та в період подальшої життєдіяльності.

Пошук шляхів збереження і розвитку нації, її здоров'я, трудової та репродуктивної діяльності повинен бути адресований громадськості, яка дедалі гостріше починає розуміти свою відповідальність за фізичне, соціальне і психологічне благополуччя нових поколінь.

Перспективу подальших досліджень вбачаємо у впровадженні науково-методичного забезпечення освітнього процесу з фізичного виховання та у підвищенні дієвого впливу позааудиторних форм організації занять зі студентами медичних університетів.

Використана література:

1. Ареф'єв В. Основи теорії та методики фізичного виховання : підручник. Київ : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2010. 268 с.
2. Белкова Т. Підготовка студентів вищих медичних закладів до формування особистого здоров'я засобами фізичної культури : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Кропивницький, 2018. 316 с.
3. Белкова Т. Теоретичні аспекти поняття про здоров'я студентської молоді. *Проблеми формування здорового способу життя у молоді* : збірник тез доповідей III Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Кропивницький, 26 жовтня 2017 р. Кропивницький, 2017. № 3. С. 42–45.
4. Держстат, Національні рахунки охорони здоров'я (НРОЗ) України у 2015 р. : статистичний бюлетень. URL: www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2017/bl/02/bl_nroz15.zip (дата звернення: 23.11.2021 р.).
5. Должиков И. Учитель работает по своей системе. *Физическая культура и спорт*. 1993. № 5. С. 10.
6. Дубогай О., Альошина А., Лавринок В. Основні поняття й терміни здоров'язбереження та фізичної реабілітації в системі освіти : навчальний посібник. Луцьк : Волинський національний університет ім. Лесі Українки, 2011. 296 с.

7. Загальна теорія здоров'я та здоров'язбереження : колективна монографія / за заг. ред. проф. Ю. Бойчука. Харків : Видавель Рожко С. Г., 2017. 488 с.
8. Про вищу освіту : Закон України від 1 липня 2014 р. № 1556-VII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 23.11.2021 р.).
9. Про освіту : Закон України від 5 вересня 2017 р. № 2145-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 23.11.2021 р.).
10. Здоров'я як особистий, освітній і суспільний феномен : матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, м. Суми, 26 листопада 2020 р. / за заг. ред. В. Успенської. Суми : ФОП Цьома С. П., 2020. 220 с.
11. Шостак І. Формування культури здоров'я студентів медичних коледжів у позааудиторній діяльності : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Кропивницький, 2017. 20 с.

References:

1. Arefiev, V. (2010) *Osnovy teorii ta metodyky fizychnoho vykhovannya: pidr. dlya stud.* [Fundamentals of theory and methods of physical education: ed. for students]. Kyiv: NPU named after M. P. Dragomanova, 2010. 268 s. [in Ukrainian]
2. Belkova, T. (2018) *Pidgotovka studentiv vyshch medychnykh zakladiv do formuvannya osobystogo zdorov'ya zasobamy fizychnoy kul'tury* [Training of medical students by laying down to form a special health by means of physical culture]. Kropyvnytskyi. 316 s. [in Ukrainian]
3. Belkova, T. (2017) *Teoretychni aspekty ponyattya pro zdorov'ya students'koyi molodi* [Theoretical aspects of the concept of student youth health. *Problems of forming a healthy lifestyle in youth: a collection of abstracts of the III All-Ukrainian scientific-practical conference* (October 26, 2017, Kropyvnytskyi)]. Kropyvnytskyi. № 3. S. 42–45. [in Ukrainian]
4. Derzhstat, Natsional'ni rakhunky okhorony zdorov'ya (NROZ) Ukrayiny u 2015 r. : Statystychnyy byuletyn' [State Statistics Committee, National Health Accounts (NRAs) of Ukraine in 2015: Statistical Bulletin]. URL: www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2017/bl/02/bl_nroz15.zip. [in Ukrainian]
5. Dolzhikov, I. *Uchitel' rabotayet po svoey sisteme* [The teacher works according to his own system]. *Fizicheskaya kultura i sport*. 1993. No. 5. S. 10. [in Russian]
6. Dubohay, O., Alyoshina, A., Lavrinyuk, V. (2011) *Osnovni ponyattya y terminy zdorov'yzberezhennya ta fizychnoyi reabilitatsiyi v systemi osvity: navch. posib.* [Basic concepts and terms of health care and physical rehabilitation in the education system: textbook. way]. Lutsk: Volyn. nat. univ. Lesi Ukrainky. 296 s. [in Ukrainian]
7. *Zahal'na teoriya zdorov'ya ta zdorov'yzberezhennya: kolektyvna monohrafiya* (2017) [General theory of health and health-care: a collective monograph] / according to the general editing by prof. Yu. Boychuk. Kharkiv: Publisher Rozhko S. G. 488 s. [in Ukrainian]
8. *Zakon Ukrainy "Pro vyshchu osvitu"* vid 01.07.2014 № 1556-VII [Law of Ukraine "On Higher Education" of 01.07.2014 No. 1556-VII]. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>. [in Ukrainian]
9. *Zakon Ukrainy "Pro osvitu"* vid 05.09.2017 № 2145-VIII [Law of Ukraine "On Education" of 05.09.2017 No. 2145-VIII]. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>. [in Ukrainian]
10. *Zdorov'ya yak osobystyy, osvitniy i suspil'nyy fenomen: materialy IV vseukrayins'koyi naukovo-praktychnoyi internet-konferentsiyi* (2020) [Health as a personal, educational and social phenomenon: materials of the IV All-Ukrainian scientific-practical Internet conference]. Sumy, November 26, 2020 / for general. ed. V. Uspenskoyi. Sumy: FOP Tsoma S. P. 220 s. [in Ukrainian]
11. *Shostak, I. (2017) Formuvannya kul'tury zdorov'ya studentiv medychnykh koledzhiv u pozaaudytorniy diyal'nosti* [Formation of health culture of medical college students in extracurricular activities : author's ref. dis. ... cand. ped. science: 13.00.04]. Kropyvnytskyi. 20 s. [in Ukrainian]

Belkova T. O., Malakhova Zh. V., Yakushevsky V. O. Theoretical aspects of health care technologies in higher medical institutions of education – realities of today

This article discusses the issue of preserving and strengthening the health of student youth in the implementation of quarantine measures. It should be noted that given the realities of today, the concept of "health technology" is becoming extremely relevant, which combines all areas of higher medical education to form, maintain and strengthen the health of students.

The purpose of this article is the correct organization of physical culture and health activities of students for the purpose of their health in conditions of extremely limited motor activity with the use of distance learning technologies.

An important role in improving health among the younger generation is played by the discipline of "Physical Education", namely self-learning with the use of all possible types of physical activity. Optimizing physical activity through exercise and sports increases mental activity and strengthens the health of young people. It is proved that the natural need for regular sports, the organization of a healthy lifestyle of students is closely related to solving educational problems. Health-preserving technologies of education and upbringing provide a consistent system of active actions of all participants in the educational process, aimed at creating a healthy environment for the formation of vital skills that maintain and strengthen health and focus on healthy living, harmonious development of physical culture and a mentally healthy person.

The author of the article concludes that the solution to the problem of health care for students of higher medical education through physical education is possible by finding the latest and most effective methods that could diversify the content of physical education programs, meet the interests of students and better influence their physical fitness.

Key words: health, distance learning, student, educational process, health technologies, physical education.